

Wprowadzenie

Systemowa pomoc dzieciom porzuconym, odrzuconym i osamotnionym to obowiązek państwa. Tworzenie tego systemu jest zadaniem rządu, jego implementacja to obowiązki samorządów. Istotny wpływ na kształt systemu pieczy zastępczej mają również organizacje pozarządowe. Współpraca organów rządowych, samorządowych i pozarządowych w budowaniu lokalnych rozwiązań z zakresu opieki zastępczej tworzy złożony i wieloaspektowy system, który jest istotnym elementem dyskursu społecznego, tym ważniejszym, iż jego podmiotem jest dziecko, którego prawidłowy rozwój osobowościowy i społeczny w pełni zależy od nas – dorosłych.

System pomocy rodzinie nie będzie funkcjonował w pełni prawidłowo bez kompatybilnej współpracy różnych ośrodków na rzecz wzmocnienia pozytywnych przejawów działań rodziny oraz wczesnego wykrywania i usuwania nieprawidłowości w różnych obszarach funkcjonowania rodziny. Narzędziem, przy wykorzystaniu którego ustawodawca stara się wyjść naprzeciw tym potrzebom, jest uchwalona 9.6.2011 r. ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Jest to dokument prawny niezwykle ważny i potrzebny, regulujący wiele kwestii do tej pory nieuregulowanych. Skomplikowana materia, jaką ustawa reguluje, pomimo tego, że lepiej niż poprzednie przepisy prawne odpowiada na zmieniającą się rzeczywistość, wymaga nadal wielu wyjaśnień i pomocy w ich praktycznym zastosowaniu.

Odpowiedzią na te potrzeby może być niniejszy komentarz. Swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami spróbujemy się z Państwem podzielić jako praktycy szeroko pojmowanego zagadnienia dotyczącego rodzinnej opieki zastępczej.

Niniejsze opracowanie kierowane jest w pierwszej kolejności do pracowników administracji samorządowej, których zadaniem jest realizacja postanowień komentowanej ustawy. Opracowanie to będzie również przydatne sędziom sądów administracyjnych i sądów powszechnych orzekającym w sprawach pieczy zastępczej, radcom prawnym i adwokatom zajmującym się problemami rodziny. Ponadto, jak się wydaje, będzie on stanowił przydatną pozycję dla wszystkich tych, którzy będą zobligowani do podejmowania działań na podstawie postanowień tej ustawy.

Komentarz prezentuje analizę i praktyczne podejście do nowych rozwiązań i obowiązków, które przyniosło wejście w życie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, widziane z perspektywy osób bezpośrednio stosujących jej zapisy. W sposób syntetyczny, uwzględniając poglądy doktryny, orzecznictwo i piśmiennictwo, przedstawiono analizę przepisów ustawy. Komentarz adresowany jest do szerokiego kręgu odbiorców – zarówno teoretyków, jak i praktyków. Autorzy skupiają się na stronie „użytkowej” przepisów, ograniczając rozważania o charakterze naukowym – z pewnością istotne, lecz mniej ważne w codziennej pracy z wykorzystaniem postanowień tego aktu prawnego.

Autorzy